

ŠPECIFIKÁCIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2023/2411
o ochrane zemepisných označení remeselných a priemyselných výrobkov
a o zmene nariadení (EÚ) 2017/1001 a (EÚ) 2019/1753
(súhrn požiadaviek podľa článku 9)

‘Senohradská výšivka’

1. Názov

‘Senohradská výšivka’

2. Druh výrobku

Iné textilné výrobky / výšivka

3. Opis výrobku

‘Senohradská výšivka’ je výšivka krížikovým stehom („krížike z opaku“) a/alebo hrachovinkou (biele šitie, „bielo šitia“) ručne zhotovená na plátne alebo inom textile. Špecifickosť výšivky spočíva v originálnom nemennom miestnom spôsobe jej prípravy, a to z rubovej strany. Vyšívajú sa bez predkreslenia podľa počítania nití. Preferuje florálne motívy (napr. ruže, zvončeky, lístky), ale vzhľadom na možnú kombináciu dvoch techník nevylučuje ani geometrické prvky (napr. srdiečka a hviezdičky). Riešenie plochy pozostáva zo sústav z pásov alebo pruhov vyšitých jednou (buď len krížik, alebo len hrachovinka) alebo obidvomi technikami (krížik v kombinácii s hrachovinkou) v početných variáciách. Farebnosť výšiviek bola v minulosti daná najmä prístupnými farbami a to biela, čierna, žltá, oranžová a postupne časom sa pridávali ďalšie ako červená, zelená, modrá a fialová.

Špecifický miestny spôsob vyšívania z rubovej strany umožňuje zhotovovanie výšiviek na rôzne materiáloch. Môže sa zhotovovať dvojakým spôsobom, a to buď priamo na tkanine, alebo na inej textílii, napr. satén, zamat, glot, a v tomto prípade sa výšivka vyšívajú cez bielu látku s rovnomernou štruktúrou pripevnenou na rube látky, na ktorej má výšivka vzniknúť. Pri vyťahovaní pomocných nití sa neodiera ani priadza, ani povrch lícnej strany látky.

‘Senohradská výšivka’ má vďaka vyšívaniu z rubovej strany čisté, presné línie na líci, bez rušivých značiek alebo nepresností. Lícna strana má prirodzený reliéfny efekt a dodáva výšivke osobitý charakter.

‘Senohradská výšivka’ sa okrem ľudového odevu (jednotlivé časti kroja) uplatňuje aj v nadčasovej móde, na rôznych módnych doplnkoch, napr.: kabelky, opasky, šatky, brošne a v bytovom textile.

4. Špecifikácia vymedzenej zemepisnej oblasti

‘Senohradská výšivka’ sa zhotovuje v obciach: Senohrad, Sucháň, Dačov Lom, Litava, Lackov, Horné Mladonice, Dolné Mladonice, Čekovce, Jalšovík a Bzovík, ktoré sa nachádzajú v Banskobystrickom kraji, v južnej časti stredného Slovenska.

5. Dôkazy o tom, že výrobok pochádza z vymedzenej zemepisnej oblasti

Identifikácia výrobku je zabezpečená uvedením názvu ‘Senohradská výšivka’, názvu výrobcu a jeho adresy. Garancia pôvodu výrobku z chráneného územia je daná zemepisnou príslušnosťou výrobcu.

Kvalita výrobku je zabezpečená pravidelným senzorickým hodnotením združenia výrobcov a na základe vlastného vyhlásenia.

Vymedzená zemepisná oblasť sa nachádza v juhovýchodnej časti Krupinskej vrchoviny, v krásnom prostredí listnatých lesov, ale s menej úrodnou kamenistou ornou pôdou. Pôvodné lazovné osídlenie Krupinskej planiny sa postupne zmenilo na stále sídla. Ale ľudia si v minulosti z dôvodov izolovanosti a roztrúsených obydľí vyrábali doma všetko, čo bolo potrebné, či už na obrábanie pôdy, alebo zhotovovanie odevov na rôzne príležitosti, ako aj bytových doplnkov.

Prvé písomné zmienky o výrobku 'Senohradská výšivka' pochádzajú z 19. storočia. Andrej Kmeť, významný slovenský polyhistor, historik a etnograf, už ako študent vydal zbierku vianočných ľudových piesní, zapisoval ľudové povesti a rozprávky, skúmal zvyky, obyčaje, zbieral výšivky a čipky, ktoré propagoval doma i v zahraničí. Počas kaplánskeho pôsobenia (1865 – 1868) v Senohrade ho očaril ľubozvučný jazyk Senohradčanov, ich ľudový odev, výšivky a čipky. Pri svojich výskumoch zisťoval aj pôvod a počiatky čipky v tomto kraji. V súvislosti s týmto v článku „O výšivkách a čipkách v Honte“, ktorý bol uverejnený v roku 1893 v časopise *Tovaryšstvo* 1. napísal: *„To nikto nevie, kde sa vzalo toto umenie, alebo kto ho vynášiel, alebo započal, alebo to doniesol. Len toľko vedľa, že nachádza sa tam od nepamäti.“*

V roku 1873 zorganizoval expozíciu výšiviek z Hontu na svetovej výstave vo Viedni, na ktorej tri ženy zo Senohradu za jednotlivé vzory paličkovania a vyšívania obdržali pochvalné dekréty. V roku 1891 prezentoval slovenské čipky na česko-slovenskej jubilejnej výstave a v roku 1895 na Národopisnej výstave česko-slovenskej v Prahe. S týmito slovenskými vzácnosťami sa zúčastnil v roku 1893 na svetovej výstave ženských prác v Paríži. Bol tiež, v roku 1904, na slovanskej výstave v USA. Spoluorganizoval výstavu čipiek a výšiviek v Martine, ktorá sa uskutočnila v roku 1887 a výstavu ľudovej umeleckej výroby v Honte roku 1895.

'Senohradská výšivka' sa používa na všetkých častiach ženského, mužského alebo detského kroja: oplecká, sťahovačky, biele kecele (slávnostný odev), košele, zástery (fiertuchy), tarkavé šaty z modrotlača, futienky (červené zástery nosené k bielym keceliam), kytľe (sukne), čepce, ale aj krátke kabátiky do pásu, tzv. vizitky, ktoré sa nosili v jarnom a jesennom období, detské čiapky, košieľky, kytličky, chlapčenské gaty (nohavice).

Veľa výšiviek sa tvorilo priamo v prírode. Už malé dievčatá pri pasení husí, oviec, a neskôr krávy si krátili čas v prírode hrami alebo si so sebou na pasienok zobrali kúsok plátna, ihlu a nejaké nite a podľa predlohy alebo vlastnej fantázie skúšali vytvoriť výšivku.

Zručnosť a výtvarné cítenie ľudí sa prejavovalo aj pri šití a vyšívaní sviatočného ľudového kroja. Dokonca tak, že na rôzne kresťanské sviatky sa používali aj rôzne farby, vzory výšiviek, či už ženského, alebo mužského kroja. Postupom času, ako sa začalo používať viac farieb pri vyšívaní, sa rozlišoval aj vek žien a mužov. Mladšie ženy nosili pestrejšie výšivky s viacerými farbami, staršie ženy si krášlili svoj odev tmavšími farbami – modrou, zelenou a čiernou. Jednotlivé časti odevu neboli len z bieleho plátna, ale používali sa aj farebné hrubšie materiály, napr. satén, zamat, glot alebo iné materiály. Výšivka na týchto materiáloch sa používa aj na zhotovovanie bytových doplnkov.

Nie každá žena sa venovala vyšívaniu. Niektoré ženy – vyšívačky vyšívali aj pre ženy, ktoré na to nemali čas alebo neboli zručné, výšivku si objednali a za odmenu poskytli naturálie: maslo, tvaroh alebo kúsok slaninky. Predajom výšiviek ženy prinášali značné financie, ktoré sa následne prejavili v úprave obydľí a v zlepšení životnej úrovne. V druhej polovici 20. storočia bola v Senohrade skupina žien, ktorá vyšívala obrusy a prestierania na objednávku pre Ústredie ľudovej umeleckej výroby v Bratislave.

V Senohrade sa organizovali aj kurzy paličkovanej čipky a vyšívania. Podľa publikácie Štefana Hanakoviča a kol., *Senohrad 1135 – 2010*, s. 132: *„Kurz paličkovania bol spojený aj s kurzom vyšívania, na ktorom sa*

účastníčky pod vedením Cecílie Škrabanovej učili vyšívať starou senohradskou technikou – bielo šitia. Táto technika je typická pre Senohrad, je veľmi osobitá a zaujímavá. V minulosti sa touto technikou vyšívali najmä kroje, a to oplecká a čepce. Touto krásnou výšivkou sa ozdobovali aj domovy, vyšívali si rôzne prestierania, obrusy a mladé devy si vyšívali aj „výbavu“.

Hoci postupom času sa ručné vyšívanie stalo vzácnosťou, záujem o klasické výšivky neklesá. Senohradské vyšivačky pokračujú v mnohoročnej tradícii vyšívania. 'Senohradská výšivka' sa aj v súčasnosti zhotovuje tradičným, výlučne ručným spôsobom z rubovej strany a zdobí nielen obyvateľov vymedzenej zemepisnej oblasti na rôznych slávnostných príležitostiach, ale aj členov folklórnych súborov alebo nejednu domácnosť na Slovensku aj v zahraničí. Vyšívanie sa ako poklad dedí z pokolenia na pokolenie.

6. Opis spôsobov výroby a v príslušných prípadoch používané tradičné spôsoby a osobitné postupy

Všetky etapy výroby sa musia uskutočniť vo vymedzenej zemepisnej oblasti.

'Senohradská výšivka' je založená na technikách krížikovej výšivky a hrachovinky zhotovených z rubovej strany látky s vyšívaním cez počítané nitky.

Na zhotovenie výšivky sa používa materiál s pravidelnou štruktúrou, tkaný plátňovou väzbou (domáce ľanové plátno, perlička, panama alebo kanava), ale aj iné textilné materiály, napr.: satén, zamat, glot, vyšívacie bavlnky, ihly, zatváracie špendlíky, nožnice a vankúšik na upevnenie výšivky. Výber materiálu na vyšívanie, či už textílie, alebo nití, závisí od účelu, na aký má výšivka slúžiť (súčasť kroja, rôzne doplnky alebo bytový textil). Hrúbka nite sa vyberá podľa hrúbky textílie, na ktorú sa vyšíva. Je potrebné vybrať taký materiál a takú vyšívacu bavlnku, aby výšivka nebola riedka (stehy krížikov) a aby tkanina bola pokrytá.

Výšivka sa môže zhotovovať dvojakým spôsobom, a to buď priamo na tkanine, alebo na inej textílii, napr. satén, zamat, glot, a v tomto prípade sa výšivka vyšíva cez bielu látku s rovnomernou štruktúrou pripevnenou na rube látky, na ktorej má výšivka vzniknúť. Farebný hrubší materiál, na ktorom má byť výšivka, sa prekryje bielou látkou a prišije väčším stehom na rub látky. Výšivka sa vyšíva tak, že ihla sa vpichuje z rubovej strany do bielej látky (ľanového plátna alebo perličky, alebo panamy, alebo kanavy).

Vzory výšivky sa na textíliu nepredkresľujú, iba „odšívajú“ z už vyšitej alebo predkreslenej papierovej predlohy alebo sa vyšíva podľa vlastnej fantázie. Tvar výšivky je zrkadlovým obrazom predlohy.

Vybraný materiál si vyšivačka otočí k sebe opačnou – rubovou stranou. Látku si na hornej časti pripevní zatváracím špendlíkom alebo hrubšou ihlou o menší vankúšik položený na stole, aby sa látka nehýbala a dobre sa s ňou pracovalo.

'Senohradská výšivka' môže byť zhotovená buď len krížikovou technikou, alebo len hrachovinkou, alebo krížikom a hrachovinkou.

Krížiková výšivka ("krížike z opaku") sa robí podľa počítaných nití, najlepšie na látku, ktorá má rovnomernú štruktúru. Začína sa vpichom ihly sprava doľava, zvyčajne o dve nitky vyššie, na šírku rovnako dvoch nitiek, t. j. polkrížik. Počet nitiek však závisí od hrúbky – štruktúry, materiálu a vyšívacej priadze. Krížik sa vyplní tak, že o dve nitky vpravo sa vpichne ihla z rubovej strany na lícnu a vytiahne o dve nitky nižšie vľavo. Vytvorí sa jeden pár krížika. Veľkosť krížikovej výšivky sa vždy počíta v pároch, t. j. na šírku aj na výšku podľa počtu vyšitých krížikov.

Krížiková výšivka sa môže aplikovať na rôzne druhy tkanín s rôznou hrúbkou nití. Na rubovej strane sa vytvárajú rovné vodorovné paličky a z lícnej strany sú paličky prekrížené. Ak sa vyšíva vzor, ktorý sa skladá z viac krížikov rovnakej farby nad sebou, vyšije sa najprv úplný počet krížikov rovnakej farby v jednom smere – zdola nahor, t. j. polkrížik, a potom sa vracia zhora nadol na vyplnenie krížika. Z lícnej strany sa skontroluje

počet a správnosť vyšitých krížikov. Postupuje sa posúvaním do vedľajšieho „stĺpca“ výšivky tou istou alebo inou farbou podľa vzoru. Látka je pripnutá z dôvodu, aby sa krížiky pekne ukladali vedľa seba aj nad sebou, aby sa nevyšivali krížiky iným smerom, ako sa začali, čo by rušilo a „zdeformovalo“ výšivku. Rovnako sa pokračuje aj pri vynechaní krížika.

Výšivka sa zhotovuje aj na farebných alebo hrubších materiáloch. Látka, na ktorej má byť výšivka, sa prekryje látkou s rovnomernou štruktúrou a prišije väčším stehom na rub látky. Vyšiva sa tak, že ihla sa vpichuje z rubovej strany do ľanového plátna alebo perličky, alebo panamy, alebo kanavy, prepichnú sa obidve látky a na lícnej strane farebnej alebo hrubšej látky sa vyšije polkrížik. Postupuje sa rovnako ako pri vyšívaní krížikov na jednej látke. Občas je potrebné skontrolovať, či sú všetky krížiky vyšité v požadovanom počte a či sú vyplnené, t. j. prekrížené. Čím sú krížiky menšie, tým je aj výšivka krajšia. Vyšivačka, najmä v prípade, ak neodšiva alebo nezhotovuje vzor podľa predlohy, ale z vlastnej fantázie, musí sledovať, aby krížikov nebolo na malej ploche neprimerane veľa, čím by sa vzhľad výšivky zdeformoval, alebo naopak málo a veľkých, čím by výšivka bola roztáhaná.

Hrachovinka (biele šitie, „bielo šitia“). Výšivka pod názvom hrachovinka alebo hrachové dierky, alebo bielo šitia je veľmi úzka, jednoduchá. Pôvodne sa používala na zdobenie mužských „gát“ v spodnej časti a zhotovovala sa iba bielou niťou, odkiaľ je odvodený aj názov „bielo šitia“. Neskôr sa pridávali aj iné farby: čierna, žltá, oranžová a postupom času sa pridávali ďalšie ako červená, zelená, modrá a fialová.

Hrachovinka sa vyhotovuje ako hlavný motív výšivky alebo doplnok k rôznym vzorom a technikám. Na vytvorenie hrachovinky je potrebné vytiahnuť nite z tkaniny, a to vždy jedným smerom. Po rozpočítaní vzoru a označení nití, ktoré sa budú vyťahovať, je potrebné husto obšit' miesta, na ktorých sa nite prestrihnú, obnitkou alebo krúžkovacím stehom. Býva to buď v rohoch, alebo pri rovnej výšivke na jej okrajoch (v nárečí nazývané „ohrablo“).

Ešte pred vytiahnutím nití je potrebné obšit' dlhé okraje hrachovinky na obidvoch stranách. 'Senohradská výšivka' sa začína vyšívať dvojitou ažúrkou (po senohradsky – dierky), tzn. dva stĺpce vedľa seba žltou alebo bielou vyšivacou priadzou. Potom sa odpočíta počet nití potrebných na výšivku. Počíta sa rovnako ako pri krížikovej výšivke na 1 pár zvyčajne 2 – 3 nitky. V protismere sa vyšijú ďalšie dva stĺpce ažúrky tou istou farbou. Pri obšívaní okrajov je potrebné, aby stehy ažúrky zachytili tie isté nite na obidvoch stranách. Ažúrka slúži ako vodidlo a určuje šírku výšivky. Nite rozdeľuje do skupiniek po dvoch, troch alebo viac nití/nitiach. Spodná časť sa obrubí nahusto niťou (ohrablom), aby sa výšivka spevnila, ale zároveň sa už pripája aj prvá časť výšivky. Ak sa obšiva napr. spodná časť bielou niťou, zároveň o riadok – dva vyššie sa už vyšiva aj potrebný počet nití, ktoré budú tvoriť vzor, bielou farbou. Keď sa začína obrubovať žltou farbou, pripojí sa v prvých horných radoch výšivky počet párov, ktoré budú vo vzore vyšité žltou farbou.

Až po tejto príprave sa zvislé nite prestrihnú a vytiahnu z tkaniny. Výšivka sa vytvára na vodorovných nitiach podobným spôsobom, ako pri tkaní, ale opačným smerom. Okrajové stehy rozdelili nite do skupiniek. Takto pripravená tkanina sa vyšiva tzv. látacím alebo štopkacím stehom tak, že sa stehy pravidelne a rovnomerne ukladajú vedľa seba. Štopkací steh sa robí zachytením jednej skupiny nití na ihlu, druhá je pod ihlou. V druhom rade sa zdvihne na ihlu tá, ktorá bola pod ňou.

Ihlou sa vpichnú zhora ponad 2 alebo 3 vodorovné nitky (v závislosti od hrúbky materiálu a veľkosti výšivky) do rubu pod nasledujúce horné vodorovné nitky, ktoré tvoria pár. Vzápätí sa vracia späť, ihlou sa prejde ponad 2 až 3 vodorovné nitky, vpichne sa do rubu a vypichne na lícnu stranu za 2 až 3 vodorovnými nitkami, čiže striedavo sa prechádza ponad a popod 2 až 3 nitky, tam a späť tak, že stehy sa ukladajú tesne vedľa seba. Pri tvorení vzoru sa musí ihla prevliecť toľkokrát, koľko párov je potrebné vyšit' rovnakou farbou nad sebou. Na vytvorenie jedného páru na šírku je potrebné ihlu s niťou prevliecť vždy 3-krát vedľa seba, teda nie 2-krát ako pri krížiku. Už uložené nite, ktoré budú tvoriť výšivku, sa postupne k sebe trochu postláčajú ihlou, s ktorou sa pracuje, sprava doľava, aby vznikla úhladná výšivka. Dôležité je dodržiavať aj priťahovanie nití

tak, aby bolo čo najrovnomernejšie, teda aby jedna časť nebola stiahnutá príliš a iná zas uvoľnená. Pri tejto výšivke sa vždy vyšíva v stĺpcoch zľava doprava. Ak je výšivka širšia, napríklad na oplecká, vypočíta sa potrebný počet nití, urobí sa ažúrka na obidvoch stranách oproti sebe, kde má výšivka vzniknúť, tak, aby boli v jednej rovine. Ažúrka na pravej strane nesmie byť posunutá o jednu – dve nite vyššie, lebo sa výšivka nepodarí (išla by krivo). Zvislé nite sa nevypárajú všetky naraz (s látkou by sa zle pracovalo, ťažohovala by sa), ale iba taký počet nití, aby sa dal tvoriť postupne vzor. Šírka aj výška výšivky sa počíta tiež na „páry“.

Podobne ako krížiková výšivka aj hrachovinka sa zhotovuje aj na hrubších materiáloch. Postupuje sa rovnako s tým rozdielom, že pod látku, na ktorej sa má výšivka vytvoriť, sa nemusí nič podkladať, pretože výšivka sa tvorí priamo na nitiach. Hrúbka nite na vyšívanie sa prispôsobuje hrúbke látky, na ktorú sa vyšíva, tak aby nepôsobila rušivo. Výšivka vyzerá, akoby bola do látky vtkaná a nie vyšitá. Aj táto výšivka sa vyšíva na rubovej strane látky. Na nitiach sa nerobia hrčky na zachytenie a spevnenie, iba sa priadza prevlečie cez už vyšitú časť výšivky. Na začiatku práce sa nechá niť dlhšia. Tá sa pridrží prstami tak, aby sa pri obrubovaní nití skryla pod vznikajúcu výšivku.

Motiváciou senohradských vzorov je prevažne obklopujúca príroda (rôzne kvietky, ruže, hviezdy, zvončeky, lístky a iné) v kombinácii s geometrickými tvarmi. Tradičné motívy sa používajú v nápaditých kompozičných riešeniach krížikovej výšivky a hrachovinky (biele šitie, „bielo šitia“), častokrát v kombinácii so senohradskou paličkovanou čipkou, ktorá sa používa najmä na zakončenie okrajov hotových výrobkov. Výšivka sa zhotovuje na bielom, ale aj farebnom podklade rôznych druhov textílií.

Rešpektuje sa farebnosť výšivky, ale v prípade bytových doplnkov a vzhľadom na potreby súdobého interiéru sa tlmí jej pestrosť a vyberá sa zo stupnice prírodných odtieňov. Preferuje florálne motívy, ale vzhľadom na kombináciu dvoch techník nevylučuje ani geometrické prvky (napr. srdiečka a hviezdičky).

‘Senohradská výšivka’ sa vyznačuje osobitnou technikou vyšívania z opaku, pri ktorej sa vzor tvorí na rubovej strane látky a na lícnej sa prejavuje čistý, presne vedený motív s jemne plastickým efektom. Tento spôsob vyšívania je tradičný pre oblasť Senohradu a súvisel s používaním hrubších domácich plátien z ľanu a konope, kde bolo potrebné viesť stehy presne podľa nití tkaniny bez predkreslenia vzoru. Technika vyšívania z rubovej strany spôsobuje, že stehy sú pevnejšie a o niečo vystúpenejšie, pretože sa nitka ťahá cez vlákna látky pod miernym napätím. Na lícnej strane vzniká jemný reliéfny (plastický) efekt, ktorý nie je úplne plochý ako pri klasickom krížikovom vyšívaní z líca a keďže výšivka sa zhotovuje „podľa nití“, každý steh je veľmi presne vedený, čím vzniká pravidelná štruktúra, čo zvyšuje vizuálnu hĺbkú a „živý“ charakter ornamentu. Výsledkom je výšivka s pravidelnou štruktúrou, čistým vzhľadom a charakteristickou reliéfnosťou, ktorá odráža dlhoročnú miestnu tradíciu, precíznosť a estetické cítenie.

‘Senohradská výšivka’ sa môže zhotovovať buď priamo na tkanine, alebo na inej textílii. Vzory výšivky sa na textíliu nepredkresľujú, len „odšívajú“ z už vyšitej alebo predkreslenej papierovej predlohy alebo sa vyšíva podľa vlastnej fantázie. Tvar výšivky je zrkadlovým obrazom predlohy. Obe techniky sa môžu používať alternatívne alebo kumulatívne.

Technika vyšívania sa neučila v školách, ani prostredníctvom písomných návodov, ale odovzdávala sa z generácie na generáciu v rámci rodín a miestneho spoločenstva. Tento spôsob prenosu zabezpečil zachovanie charakteristických postupov, stehových techník, kompozičných pravidiel, ornamentov a miestnych názvov techník.

Technika vyšívania zahŕňa ručné zhotovovanie, používanie špecifických plastických a plochých stehov charakteristických pre región, najmä hrachovinku, doplnenú ďalšími základnými stehmi (obrysové, výplňové), husté, rytmicky usporiadané stehovanie, vytvárajúce plastický reliéf povrchu, kompozične ustálené ornamenty s prevahou geometrických a štylizovaných rastlinných motívov, čo si vyžaduje vysokú

mieru remeselnej zručnosti. Miestni výrobcovia disponujú dokonalou znalosťou stehových postupov, vrátane ich správneho poradia a napätia nite, schopnosťou udržať rovnomernosť a hustotu stehov, ktorá je rozhodujúca pre výsledný plastický efekt, zmyslom pre proporcie a rytmus ornamentu, vychádzajúcim z miestnej tradície a znalosťou materiálu, čo umožňuje prispôsobiť techniku typu tkaniny a účelu výrobku.

Vyšívanie z rubovej strany malo aj symbolickú hodnotu – výsledná krása sa rodí z námahy, ktorá nie je priamo viditeľná počas práce. Odráža aj tradičné chápanie poctivej ručnej práce v tejto oblasti. Táto technika vznikla ako spojenie praktickosti, estetickej precíznosti a regionálnej tradície, a preto sa v Senohrade udržala ako charakteristický znak miestnej kultúrnej identity.

7. Informácie o balení, ak sa balenie musí uskutočniť vo vymedzenej zemepisnej oblasti, pričom v takom prípade žiadateľ poskytne dostatočné dôvody špecifické pre daný výrobok, na základe ktorých sa musí balenie uskutočniť v danej oblasti

‘Senohradská výšivka’ sa musí baliť vo vymedzenej zemepisnej oblasti z dôvodu, aby sa zabránilo porušeniu prirodzeného reliéfneho efektu výšivky alebo vyťahaniu nití, tzn. zachovanie kvality a pôvodu výšivky. Balenie vo vymedzenej zemepisnej oblasti bráni poškodeniu výrobku počas prepravy.

8. Akékoľvek osobitné pravidlo týkajúce sa označovania výrobku

9. Označenie ktorejkoľvek etapy výroby, ktorú vykonáva jeden alebo viacerí výrobcovia v inom členskom štáte alebo tretej krajine, ako je členský štát alebo tretia krajina, z ktorých názov výrobku pochádza, a všetky osobitné ustanovenia zamerané na overenie súladu v tejto súvislosti

10. Ďalšie požiadavky, ktoré stanovili členské štáty alebo prípadne skupina výrobcov, pod podmienkou, že takéto požiadavky sú objektívne, nediskriminačné a zlučiteľné s právom Únie a vnútroštátnym právom
